

A Fővárosi Ítéltábla a ... Ügyvédi Iroda által képviselt ... felperesnek a ... Ügyvédi Iroda által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen tartozás megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. november 20. napján kelt 32.G.41.751/2009/39. számú ítélete ellen az alperes részéről 41. és 45. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

### í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja;

kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 200.000 (Kétszázezer) forint + áfa másodfokú perköltséget. Az alperes teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt 672.900 (Hatszázhetvenkétezer-kilencszáz) forint jogorvoslati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

### I n d o k o l á s

A felperes 2009. október 20-án előterjesztett, utóbb módosított keresetében a Ptk. 361. § (1) bekezdése és a 2006. évi IV. törvény (Gt.) 108. § (1) bekezdése alapján az alperest arra kérte kötelezni, hogy amennyiben a felszámolás alatt álló ... Bt. vagyona erre nem nyújtana fedezetet, fizessen meg a felperesnek összesen 8.611.708 forintot és 2006. május 23-tól mint középátlagos időponttól a Ptk. 301/A. §-a szerinti késedelmi kamatot.

A kereseti előadás szerint a felperes egy kooperációs gazdasági társaság, amelynek tagjai a közöttük létrejött megállapodás alapján jogosultak voltak a felperes nevében megrendeléseket adni a szállítóknak oly módon, hogy megrendeléseikkel összefüggésben mindegyik tag kizárólagosan az azonosítására szolgáló bélyegzőt volt jogosult használni. A szállítók a bélyegző alapján tudták megállapítani, hogy a felperesi társaság megrendeléséről van szó. A kereseti követelés alapját képező számlák összegét felperes olyan szállítólevelek alapján fizette ki a szállítóknak, amelyeken a ... Bt. által kizárólagosan használt „...” bélyegző lenyomat található, és amely számlák ellenértékét a ... Bt. felszólítás ellenére sem fizette meg felperesnek. A ... Bt. nem megfelelően használta a felperes nevében áru rendelésére jogosító bélyegzőt, amint azt a tagkizárási perben született jogerős ítélet is megállapította. A ... Bt. és a tagjai által alapított, azonos

székhelyű, túlnyomórésztben azonos munkavállalókat foglalkoztatva működő ... TRADE Kft. megtévesztették a felperest azzal, hogy olyankor is a ... Bt. kizárólagos használatában álló bélyegzőt használták az áruvásárlások során, amikor a szállítólevélen megrendelőként a ... TRADE Kft. szerepelt. A felperes ezért nem észlelte, hogy ezek a számlák a Kft. jogosulatlan árurendelésével összefüggésben kerültek kiállításra, azokat a Bt. számláinak tekintette és kifizette. Ugyanakkor a Szolnok Megyei Bíróság a hasonló tárgyú korábbi perben hozott jogerős ítéletében megállapította, hogy a ... Bt. felel azon számlák kiegyenlítéséért, amely számlákhoz tartozó szállítóleveleken az ... bélyegző található. Az alperes mint beltág a Gt. 108. § (1) bekezdése alapján helytállni tartozik a betéti társaság ezen tartozásaiért, az alperes kereseti kérelem szerinti marasztalásának jogszabályi feltételei fennállnak, a kereset nem idő előtti. A felperes hangsúlyozta, a ... Bt. felszámolási eljárásában hitelezői igényként bejelentette a perbeli számlákból eredő követelését, amit a felszámoló nyilvántartásba vett. Az előadottak alátámasztására egyebek mellett csatolta a ... Bt. felszámolójának címzett hitelezői igénybejelentést, amelyben egyebek mellett 8.411.626 forint összegű számlakövetelést érvényesít a betéti társasággal szemben abból eredően, hogy a betéti társaság által megrendelt és az ...ként átvett áruk felperes által kifizetett ellenértékét a betéti társaság nem fizette meg részére.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Elsősorban a kereset idő előttiségére hivatkozott, azt hangsúlyozva, a Gt. rendelkezései szerint a beltág csak akkor tartozik helytállni a társaság kötelezettségéért, ha arra a társasági vagyon nem nyújt fedezetet. A perbeli esetben ez a feltétel hiányzik, mert a betéti társaság felszámolási eljárása még folyamatban van.

Az alperes továbbá állította, nem volt olyan joghatályos megállapodás a felperesi társaság tagjai között, amelynek alapján az ... bélyegzőt kizárólag a ... Bt. használhatta volna, ezzel szemben az érintettek között szóban egy olyan megállapodás jött létre, amelynek értelmében a ... TRADE Kft. anélkül is jogosult volt megrendeléseket adni a felperes szállítóinak, hogy nem volt a felperes tagja. Megalapozatlan a kereset azért is, mert a perben rendelkezésre álló adatok alapján aggálytalanul megállapítható, a perbeli számlakövetelések a ... TRADE Kft. által megrendelt és részére leszállított árukkal kapcsolatosak, azok ellenértékével a betéti társaság nem tartozik a felperesnek. Azt, hogy a megrendelő és az átvető is a Kft. volt, bizonyítja, hogy eredetileg a felperes is a Kft. részére állította ki számláit, továbbá, hogy a perbeli esetben a megrendeléseket a szolnoki per tényállásától eltérően a Kft. alkalmazottja írta alá, amint az a munkavállaló kirendeléséről szóló, a perben csatolt okiratból megállapítható. Mindezek mellett a felperes 2006. szeptember 28-i felszólító levele is azt bizonyítja, hogy a perbeli áruk megrendelője a ... TRADE Kft. volt.

Alaptalan az a felperesi hivatkozás, hogy a ... Bt. és a ... TRADE Kft. névhasználata megtévesztő lett volna. Az elvárható gondosság tanúsítása esetén mind a szállítók, mind a felperes számára egyértelműen megállapítható lett volna, hogy a perbeli áruszállításokat a ... TRADE Kft. rendelte meg. Nem róható a betéti társaság, illetve az alperes terhére az, hogy a szállítók, illetve a felperes nem az elvárható

körültekintéssel jártak el a megrendelések teljesítése, a számla kiállítása, valamint a számlák kiegyenlítése során.

A felperes rosszhiszeműen járt el a Kft. részére kiállított számlák utólagos stornózásakor, mert az a megfontolás vezette, hogy a követelése kiegyenlítésére fedezetet biztosító betéti társasági vagyona vezessen végrehajtást, szándéka arra irányult, hogy a stornózással felülírja a ténylegesen létrejött ügyletet.

Az alperes véleménye szerint marasztalására azért sem kerülhet sor, mert a ... TRADE Kft. részére kibocsátott számlák stornózásáról felperes 2006. október 18-án kelt levelében értesítette a Kft. ügyvezetőjét. A Kft. részére kiállított számlák stornózása és a betéti társaság terhére a számlák kiállítása időpontjában azonban az alperes már nem volt a betéti társaság tagja, tagsági viszonya megszűnése után keletkezett tartozásokért pedig a Gt. rendelkezései szerinti helytállási kötelezettsége nem áll fenn.

Az alperes sérelmezte továbbá, hogy a felperes nem csatolta a perbeli áruszállítások alapjául szolgáló megrendeléseket, amelyekből aggálytalanul megállapítható lenne, hogy ki volt a megrendelő.

Az elsőfokú bíróság 2012. november 20-án meghozott 32.G.41.751/2009/39. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy amennyiben a ... Bt. „f.a.” vagyona a tartozást nem fedezi, ennek megállapításától számított 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 8.411.626 forint tőkeösszeget, valamint ennek 2006. október 1. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat hét százalékkal növelt összegű kamatát. Egyebekben a felperes keresetét elutasította, és az alperest a felperes részére 1.015.110 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

Az ítélet indokolása szerint a felperest alapító gazdasági társaságok ügyvezetőinek egybehangzó tanúvallomása alapján megállapítható volt, hogy a felperes egyes tagjai az árut olyan sorszámmal ellátott pecséttel rendelték, illetve vették át, amelyet más cégnek nem voltak jogosultak átengedni. Egyértelműen beazonosítható volt, hogy a rendeléskor és az átvételkor melyik társaság melyik pecsétet használta, a ... Bt. a .... Kft. bélyegzőt volt jogosult kizárólagosan használni. E tanúk vallomása alapján az is megállapítható, hogy bár alperes a ... Bt. beltagjaként kérte, a felperes tagjai sem írásban, sem szóban, sem ráutaló magatartással nem járultak hozzá ahhoz, hogy a ... TRADE Kft. a felperes tagja legyen, és olyan megállapodást sem kötöttek, amely szerint a ... TRADE Kft. használhatta volna a ... Kft. bélyegzőt.

A ... Bt. a felperes tagjaként a 2005. július 21. napján kelt szindikátusi szerződésben kötelezettséget vállalt arra, hogy amennyiben a felperes nevében és részére kibocsátott számla alapján a társaság tevékenységi köréhez kapcsolódó anyagokat, termékeket vásárol, úgy a számla összegét legkésőbb a számla lejártát megelőző napon köteles a felperes alszámlájáról teljesíteni. E megállapodás alapján került a perrel érintett 40 számlán vevőként a felperes feltüntetésre. Az áru átvételére az ... bélyegzővel került sor, függetlenül attól, hogy az egyes megrendeléseken szállítási címként a ... TRADE Kft.-t tüntették fel, vagy az ő pecsétje szerepel.

A tanúk egybehangzó vallomása alapján az is megállapítható volt, hogy a szállítók számítógépes nyilvántartásában a felperes tagjai szerepeltek, a szállítók nekik

nyújtottak kedvezményt az ... bélyegzővel ellátott rendelés esetén, és a kedvezményes áron a felperes részére számláztak.

Mindezekre, továbbá a ... Bt. és a ... TRADE Kft. nevének szinte megtévesztő hasonlóságára, telephelyeik, tagjaik azonosságára és az általuk alkalmazott munkavállalók túlnyomó részének egyezőségére, valamint a ... bélyegző használatára figyelemmel az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az is egyértelműen megállapítható, hogy a szállítók a felperes tagjának, a ... Bt.-nek kívántak teljesíteni, ezért állították ki kedvezményes számláikat a teljesítésről. Ugyanakkor a perben rendelkezésre álló adatok, bizonyítékok nem támasztották alá az alperes azon állítását, hogy a felperes tagjai szóban megállapodtak arról, 2006. január 1-től a ... Bt. helyett a ... TRADE Kft. fog vásárolni, amiről a szállítók is értesítést kaptak. Az sem volt megállapítható, hogy a szállítóleveleken a ... TRADE Kft. alkalmazottja használta volna a ... Kft. telephely bélyegzőt. Ezzel szemben tényként állapítható meg, hogy a 12. sz. telephely bélyegzőt kizárólag a ... Bt. használhatta, továbbá, hogy az árut ő vette át.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a két társaság nevének hasonlósága, tagjainak azonossága, a központi ügyintézés helyének egybeesése, az együttesen raktározott áruk elkülöníthetetlensége, ügyintézőként Tárník Ilona egyik cégtől a másikhoz történő kirendelése azt bizonyítja, hogy a ... Bt. az így kialakult átláthatatlan helyzetet kívánta felhasználni arra, hogy a Bt. és beltagjának korlátlan felelősségét elhárítsa, és egy vagyonnal, illetve mögöttes felelősséggel nem rendelkező társaságra hárítsa át a tartozását.

Az általa átvett áruról kiállított 40 perbeli számla ellenértékét a ... Bt. a szindikátusi szerződés rendelkezései ellenére nem fizette meg a szállítónak, ezért helyette a felperesnek kellett teljesítenie, így a ... Bt. a felperes rovására jogalap nélkül gazdagodott a Ptk. 361. § (1) bekezdése alapján, hiszen az árukkal rendelkezett anélkül, hogy vételárukat megfizette volna.

Tekintettel arra, hogy a ... Bt. részéről 2006. I. félévében került sor azon áruk átvételére, amelyek ellenértékéről a számlák vevőként a felperesnek kerültek kiállításra, a ... Bt. jogalap nélküli gazdagodása azt megelőzően következett be, hogy az alperes tagsági viszonya 2006. október 1-jén megszűnt volna a Bt.-ben. A betéti társaság tagsági viszonyának megszűnése előtt keletkezett tartozásáért alperest a Gt. 104. § (1) bekezdése alapján a 108. § (1) bekezdése szerinti felelősség terheli a betéti társaság vagyona által nem fedezett kötelezettségeiért. A felelősség megállapításának, illetve e felelősség alapján az alperes kereseti kérelem szerinti marasztalásának nem akadálya az, hogy a betéti társaság felszámolása még folyamatban van, a kereset ezért nem idő előtti. Figyelemmel azonban arra, hogy a perbeli követeléséből felperes a ... Bt. elleni felszámolási eljárásban csak 8.411.626 forint összegre nézve tett hitelezői igénybejelentést, a Bt.-vel szemben ezt meghaladóan fennálló követelése a Cstv. 37. § (3) bekezdése szerint megszűnt, ezért arra nézve a kereset nem vezethetett eredményre.

A számlák stornózásának időpontjára, illetőleg a ... Bt.-nek 2006. szeptember 28-i keltezéssel küldött felszólítólevélre figyelemmel helyezkedett az elsőfokú bíróság arra az álláspontra, hogy a késedelembe esés időpontja 2006. október 1. A késedelmi kamat mértékéről a Ptk. 301/A. § (1) bekezdése alapján rendelkezett,

figyelemmel arra, hogy alperest a gazdasági társaság tartozásáért terheli helytállási kötelezettség.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását, másodlagosan az ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte azt állítva, az elsőfokú bíróság ítéletében az ügy érdemére tartozó számos releváns körülményt figyelmen kívül hagyott anélkül, hogy azt megindokolta volna, továbbá egyes ténymegállapításai iratellenesek, illetve ellentétesek a felperes által kétségsbe nem vont tényekkel. Mindezekre tekintettel az ítélet megalapozatlan és jogszabálysértő.

A fellebbezés szerint téves az első fokú ítélet azon ténymegállapítása, hogy a ... Bt. a felperes rovására jutott vagyoni előnyhöz, ezért a felperessel szemben a Ptk. 361. §-a alapján a jogalap nélküli gazdagodás szabályai szerint fizetési kötelezettség terheli. Az elsőfokú bíróság e körben figyelmen kívül hagyta az alperes azon előadását, hogy az árukat nem a betéti társaság, hanem a ... TRADE Kft. rendelte meg, és a megrendelések teljesítése is a Kft. részére történt, amit a ... TRADE Kft. törvényes képviselőjének 12/A/2. alatt csatolt nyilatkozata is bizonyít. Az elsőfokú bíróság e nyilatkozatban foglaltakkal ellentétes ténymegállapítása iratellenes. Miután a perbeli áruk megrendelője a Kft. volt, amit a perben a felperes sem tett vitássá, a megrendelések alapján, azok elfogadásával a Ptk. 205. § (1) bekezdésében, 211. § (1) bekezdésében és 213. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a szállítók és a Kft. között jöhetett létre szerződés. Ebből a szempontból irreleváns, hogy a számláiban mint a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 166. §-a szerinti számviteli bizonylatban az eladó kitüntet fel vevőként, különös tekintettel arra, hogy a számla a vevő részéről semmiféle akaratnyilvánítást nem tartalmaz.

Mindezek mellett az elsőfokú bíróság a ... TRADE Kft. cégneve alatt történt jogszerzéssel, illetve kötelezettségvállalással szemben tévesen tulajdonított jelentőséget az ... bélyegző használatának. Figyelmen kívül hagyta, hogy cégképviseleti szempontból a telephely bélyegző nem értékelhető, továbbá azt is, hogy a 12/A/2. alatt csatolt okiratból megállapíthatóan a telephely bélyegzőt a ... TRADE Kft. alkalmazottja tévesen helyezte el a Kft. cégneve mellett. Mindezekkel összefüggésben az alperes sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság bizonyítási indítványát mellőzve nem hívta fel felperest az egyes számlákhoz tartozó megrendelések csatolására.

Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perbeli számlákkal érintett áruk ... Bt. részéről történt átvételét is tévesen értékelte. Nem vette figyelembe, hogy a felperes anélkül számlázta át a Kft. áruvásárlásairól kiállított számlákban foglalt követelését a Bt.-re, hogy arra bármilyen jogcíme lett volna.

Az alperes szerint ugyancsak téves és jogszabálysértő az első fokú ítélet ... Bt. és ... TRADE Kft. cégnevének megtévesztő hasonlóságára vonatkozó megállapítása, és ebből a kereset megalapozottságára levont következtetése. Az alperes e körben utalt a Ptk. 29. § (1) bekezdésében és a Gt. 2. § (3) bekezdésében foglaltakra, amely rendelkezésekre figyelemmel nincs jogszabályi lehetőség az elkülönült jogalanyiséggal rendelkező cégek összemosására. Továbbá a 2006. évi V. törvény

(Ctv.) 3. §-ára hivatkozással állította, a cégbejegyzési eljárásban a cégbíróság tartozott vizsgálni azt, hogy a két társaság cégneve egyértelműen megkülönböztethető-e egymástól, ennek hiányában bejegyzésükre nem kerülhetett volna sor.

A két társaság cégnevének megtévesztő hasonlóságával kapcsolatos tanúvallomások értékelése során az elsőfokú bíróság nem mellőzhette volna annak vizsgálatát, hogy a szállítók ügyintézői az adott helyzetben általában elvárható gondosságot tanúsították-e a számlák kiállítása során, illetve, hogy a saját felróható magatartásukra hivatkozásuk nem szolgál-e előnyök szerzésére.

Nem megfelelően értékelte az elsőfokú bíróság azt sem, hogy a felperesnek elismerten tudomása volt arról, a ... TRADE Kft. 2006. elejétől a felperes tagjaként kíván működni, továbbá, hogy a szállítói követeléseket felperes 2006 augusztusáig a Kft.-re számlázta tovább, amely körülményekre tekintettel aggályos, hogyan lehetett felperes tévedésben abban a kérdésben, hogy a Kft. és a Bt. nem különböző gazdasági társaságok. Az alperes véleménye szerint a felperes ezen eljárásával igazolhatóan megadta a ... TRADE Kft.-nek hozzájárulását ahhoz, hogy rendelkezéseket adjon le a szállítók felé, utóbb azonban üzleti döntése folytán ettől eltért.

Az alperes továbbá állította, amennyiben a ... TRADE Kft. mégsem lett volna jogosult rendelkezéseket leadni a szállítók felé, a felperestől az lett volna az elvárható magatartás, hogy ezeket a szállítói számlákat visszaküldi, nem pedig az, hogy teljesíti, majd az áruszállításokból eredő követelését a ... Bt.-re számlázza át.

Felperes magatartása akként értékelhető, hogy a felperes miután saját kockázatára teljesített a szállítók felé, felismerve, hogy nem az adott helyzetben elvárható módon járt el, előnyöket kíván szerezni végső soron az alperes terhére.

A fellebbezés szerint akkor is tévedett az elsőfokú bíróság, amikor figyelmen kívül hagyta, hogy az átszámlázás végrehajtásáról felperes olyan időpontban értesítette a ... TRADE Kft.-t, amikor az alperes már nem volt tagja a ... Bt.-nek, így nem lehetett ráhatása a követelés vitatására.

Mindezek mellett az elsőfokú bíróság tévesen alapította az alperes marasztalását a 2006. július 1-jén hatályba lépett 2006. évi IV. törvény rendelkezéseire, mert az alperes tagsági viszonyának megszűnése időpontjában a ... Bt. működésére még az 1997. évi CXIV. törvény rendelkezései voltak az irányadók.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében - annak tartalma szerint - az első fokú ítélet helybenhagyását kérte lényegében helyes indokaira tekintettel.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés és az ellenkérelem korlátai között bírálta felül, a keresetet részben elutasító, fellebbezés hiányában a Pp. 228. § (4) bekezdése szerint jogerőre emelkedett rendelkezés tekintetében az első fokú ítéletet nem vizsgálta.

A fellebbezés az alábbiak szerint megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a kereset elbírálásához szükséges mértékben feltárta és abból helytálló jogi következtetést levonva marasztalta az alperest a ...

Bt. „f.a.” felperessel szemben jogalap nélküli gazdagodás címén fennálló tartozása megfizetésére attól feltételezetten, ha a Bt. vagyona a tartozást nem fedezi.

Az alperes fellebbezésében foglaltakkal szemben nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy a ... Bt.-t a felperessel szemben a Ptk. 361. §-a alapján jogalap nélküli gazdagodás címén fizetési kötelezettség terheli.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg azt, hogy a felperes tagjai sem ahhoz nem járultak hozzá, hogy a ... TRADE Kft. a felperes tagja legyen, sem pedig ahhoz, hogy 2006. év elejétől a Kft. használhassa az ... bélyegzőt; e bélyegző kizárólagos használatára a ... Bt. volt jogosult; a perbeli követelés alapját képező áruk átvételére ezen bélyegző használatával került sor, ugyanakkor az nem volt megállapítható, hogy a bélyegzőt a Kft. alkalmazottja használta volna; mindezekből következően az áruk átvevőjének a ... Bt.-t kell tekinteni.

E körben a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint is annak van döntő jelentősége, hogy az ... bélyegző kizárólagos használatára a Bt. volt jogosult, továbbá, hogy a , .... szám alatti telephelyen a Bt. és a Kft. árukészleteit az alperes által sem vitatottan elkülönítés nélkül raktározták. Ilyen tényállás mellett az alperesnek azt kellett volna bizonyítania, hogy a leszállított áruk annak ellenére a Kft. vagyonába kerültek, hogy átvételükre olyan bélyegzőlenyomattal került sor, amelynek kizárólagos használatára a Bt. volt jogosult, és ezáltal a bélyegzőlenyomat használata az áru Bt. általi átvételének tényét igazolja. Annak bizonyítására, hogy a Kft. lett volna az áru átvevője, önmagában nem alkalmas a Kft. törvényes képviselőjének a fellebbezésben hivatkozott 12/A/2. alatti okiratban foglalt azon kijelentése, hogy az áru a Kft.-hez került. Ezen nyilatkozat tartalma ellentétes a perben rendelkezésre álló egyéb adatokkal, okirati bizonyítékokkal (számlák, szállítólevelek), továbbá a nyilatkozatot a Kft. nevében olyan személy tette, aki a perbeli időszakban sem tagja, sem ügyvezetője nem volt, így nem lehet közvetlen tudomása arról, hogy az elkülönítés nélkül tárolt áruk ténylegesen melyik céghez kerültek. Ugyanakkor a perben nem áll rendelkezésre adat arra nézve, hogy a Kft. megfizette volna az áruk ellenértékét a felperesnek, illetve ezt akárcsak felajánlotta volna, az a körülmény, hogy az eredetileg vele szemben kiállított számlák stornó számláit a Kft. befogadta, egyértelműen azt támasztja alá, hogy maga a Kft. sem tekintette úgy, hogy az áruk ellenértékét ő tartozna megfizetni.

Az alperes arra is megalapozatlanul hivatkozott fellebbezésében, hogy a Kft. megrendeléseinek teljesítésével a Kft. és a szállítók között szerződéses jogviszony jött létre, ami kizárja a jogalap nélküli gazdagodás szubszidiárius szabályainak alkalmazhatóságát.

A rendelkezésre álló adatok alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy a szállítók akarata arra irányult, hogy a felperes tagjainak a felperes nevében adott megrendeléseit teljesítsék a felperessel fennálló együttműködésük keretében meghatározott feltételek szerint. A felperessel tagsági viszonyban nem álló, a felperes nevében megrendelés adására nem jogosult ... TRADE Kft.-vel a szállítók nem kívántak jogviszonyt létesíteni. A szállítóknak a ... TRADE Kft.-vel történő szerződéskötésre irányuló akarata hiányában pedig a Kft. és a szállítók között nem

jöhetett létre szerződéses jogviszony, mert ahhoz a Ptk. 205. § (1) bekezdése szerint mindkét fél akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésére lett volna szükség. Mindezekből következően a megrendelések csatolására irányuló bizonyítási indítványa mellőzését is megalapozatlanul kifogásolja fellebbezésében az alperes, a kifejtettekre figyelemmel ugyanis az alperes álláspontjával szemben a megrendeléseknek a per eldöntése szempontjából nincs relevanciája.

A Ptk. 361. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, aki másnak rovására jogalap nélkül jut vagyoni előnyhöz, köteles ezt az előnyt visszatéríteni. E rendelkezésből következően a jogalap nélküli gazdagodás kisegítő, szubszidiárius szabályai akkor alkalmazhatók, ha a sérelmet szenvedő fél és a gazdagodók között nem áll fenn más jogviszony, illetve ha a felek jogviszonyára irányadó speciális szabályok szerint a jogvita nem bírálható el. (BH 1997.483.)

A jogalap nélküli gazdagodás szabályai alkalmazásának további együttes feltételei, hogy a gazdagodó vagyoni előnyhöz jusson anélkül, hogy erre jogcímmel rendelkezne, továbbá, hogy a vagyoni előny más rovására, a másik félnél vagyonszökkenést okozva következzen be. Mindezekből következően a jogalap nélküli gazdagodás szabályainak alkalmazása körében nincs jelentősége a sérelmet szenvedő fél esetleges felróható magatartásának, annak, hogy az adott helyzetben elvárható magatartást tanúsított vagy sem. A jelen esetben ezért a per eldöntése szempontjából nincs relevanciája az alperesi fellebbezésben hivatkozott azon körülményeknek, hogy a felperes az elvárható körülmények tekintetét tanúsította-e akkor, amikor összetévesztette a Bt.-t a Kft.-vel. Ily módon továbbá a Bt. és a Kft. cégnevének összetéveszthetősége körében tett fellebbezési előadásoknak, illetve az első fokú ítélet ezzel összefüggő egyes megállapításaival kapcsolatos fellebbezési kifogásoknak sincs jelentősége a kereset elbírálása körében, figyelemmel arra is, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján tényként megállapítható, mind a szállítók, mind a felperes összetévesztették a ... Bt.-t és a ... TRADE Kft.-t, a perbeli jogvita alapját ez a tévedés, illetve az annak következtében kialakult helyzet képezi.

Figyelemmel arra, hogy a már korábban kifejtettek szerint a perbeli áruk átvevőjének a ... Bt.-t kell tekinteni, továbbá arra, hogy az áruk ellenértékét nem a Bt., hanem a felperes fizette ki a szállítóknak, a felperes megalapozottan tarthat igényt jogalap nélküli gazdagodás címén a Bt.-vel szemben az áruk ellenértékének megfizetésére, ami az alperesi fellebbezésben előadottakkal szemben kellő jogcímet teremtett a felperes számára ahhoz, hogy a Bt.-vel szemben állítsa ki számláit.

Megalapozatlanul hivatkozik fellebbezésében az alperes arra is, hogy a perbeli tartozás keletkezése időpontjában már nem volt a ... Bt. tagja, így a Bt. tartozásaiért nem terheli mögöttes tagi felelősség. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a perbeli áruk értékével a ... Bt. azok átvétele időpontjában, 2006. első félévében gazdagodott, még azt megelőzően, hogy az alperes beltági tagsági jogviszonya 2006. október 1-jén megszűnt volna, így a Bt. perbeli tartozása az

alperes tagsági viszonyának megszűnése előtt keletkezett, azért az alperest mögöttes felelőssége alapján helytállási kötelezettség terheli.

Arra helytállóan hivatkozott fellebbezésében az alperes, hogy tagi mögöttes felelősségére még az 1997. évi CXIV. törvény (régi Gt.) szabályait kell irányadónak tekinteni. Figyelemmel azonban arra, hogy a régi Gt. 97. § (1) bekezdésének és 101. § (1) bekezdésének a jelen perben irányadó rendelkezései lényegében azonosak a 2006. évi IV. törvény 104. § (1) és 108. § (1) bekezdésében foglaltakkal, az elsőfokú bíróság ezen tévedése a per érdemi elbírálására nem volt kihatással.

Arra figyelemmel továbbá, hogy a ... Bt. a perindítást megelőzően felszámolás alá került, nem volt jogszabályi akadálya a mögöttesen felelős alperes önálló perlésének. A bírói gyakorlat szerint ugyanis bár főszabályként a társaság és a társaság tartozásaiért mögöttesen felelős beltág együttes perlésére van lehetőség, a betéti társaság elleni felszámolási eljárás esetén a beltág önállóan is perelhető, tekintettel arra, hogy a társasággal szembeni igények a felszámolás kezdő időpontját követően az 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 38. § (3) bekezdése értelmében már kizárólag a felszámolási eljárásban érvényesíthetők (Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.345/2008/3.).

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla az eredménytelenül fellebbező alperest a Pp. 239. §-a folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése alkalmazásával a kifejtett jogi képviselői tevékenységgel arányos, mérsékelt összegben megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére, míg az alperes teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt jogorvoslati illeték viseléséről a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2014. május 27.

Dr. Tibold Ágnes s.k.,  
a tanács elnöke

Dr. Felker László s.k.,  
s.k.,  
előadó bíró

Levek Istvánné dr.  
  
bíró